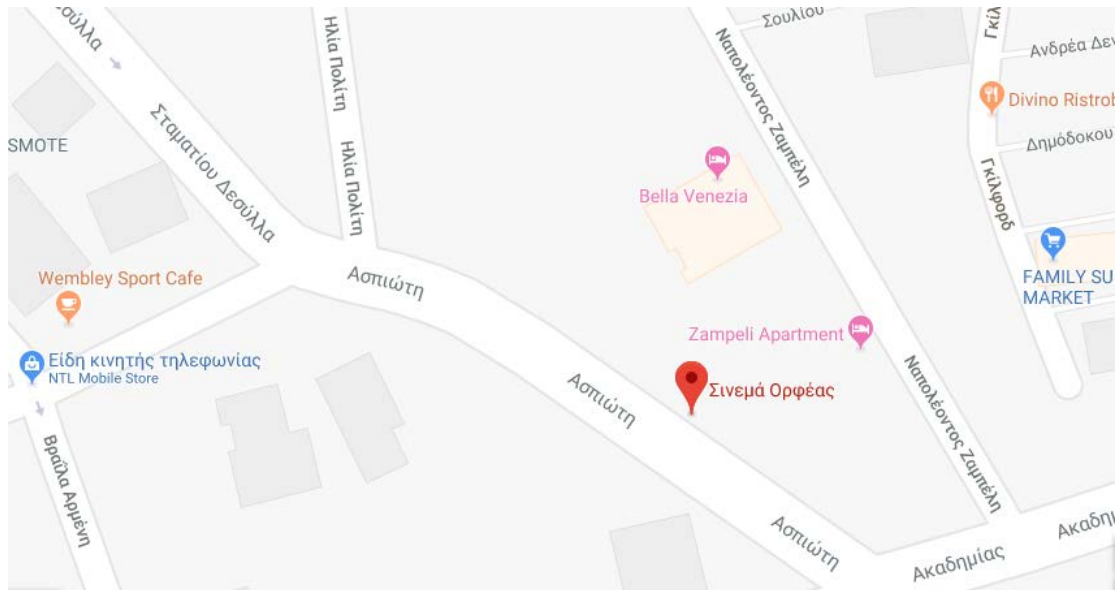

Οδός Γεράσιμου Ασπιώτη

Ο Γεράσιμος Ασπιώτης ανήκε στην παγκόσμια ελίτ της εποχής. Ιδρυτής της “Χαρτοποιίας Ασπιώτη” ήταν ο Γεράσιμος Ασπιώτης (1844-1902). Από ένα απλό εργαστήριο κατασκευής τραπουλόχαρτων, έφθασε κάποια στιγμή να αποτελεί "Εθνικό τυπογραφείο" αφού τύπωνε από τους νόμους του κράτους μέχρι και χαρτονομίσματα ή γραμματόσημα.

Στην οικία Βαλλέτα άρχισε να φτιάχνει τα πρώτα ενετικού τύπου ελληνικά τραπουλόχαρτα, σχεδιασμένα από τον πατέρα του, αγιογράφο και ζωγράφο. Χρησιμοποιούσε ένα μικρό τυπογραφικό πιεστήριο. Μερικές εργάτριες, έπαιρναν τα τυπωμένα πάνω σε κοινό χαρτόνι τραπουλόχαρτα και τα χρωμάτιζαν με το χέρι.

Ακολουθούσε το γιάλισμα με τα πρωτόγονα τότε μέσα

Το 1880 αγοράστηκαν και στήθηκαν δύο μεγάλα χειροκίνητα μηχανήματα "Marinoni" γαλλικής προέλευσης, με τα οποία γίνονταν η εκτύπωση της μιας όψης των τραπουλόχαρτων. Στην όψη αυτή που είχαν τυπωθεί τα σύμβολα και οι αριθμοί, έπρεπε να επικολληθεί ένα ακόμη λεπτότερο φύλλο με διακοσμητική σύνθεση που αποτελούσε την πίσω όψη. Το φύλλο αυτό τυπώνονταν με ένα τρίτο μηχανήμα τύπου Waltzendruck.

Το 1884 αποφασίστηκε από την κυβέρνηση του Χαριλάου Τρικούπη το μονοπώλιο στα σπέρτα, το πετρέλαιο, το αλάτι και βέβαια τα τραπουλόχαρτα. Έτσι

οι παραγωγοί και κατασκευαστές των παραπάνω προϊόντων θα έπρεπε να σταματήσουν τις δραστηριότητες τους ή να συνεργαστούν με το κράτος.

Έτσι, ενώ μέχρι τότε εργάζονταν μόνοι, τώρα υπήρχαν πρωτόκολλα παραλαβής και παράδοσης, ποινικές ρήτρες, αστυνομική φρουρά, εφιάλτες και καρδιοχτύπια. Οι άνθρωποι που είχε τοποθετήσει η πολιτεία ήταν εντελώς ανίκανοι από τεχνικά ζητήματα και παρενέβαλλαν συνεχώς εμπόδια στην ομαλή λειτουργία του εργοστασίου. Ο φόβος των κυρώσεων αλλά και η συνέπεια του Ασπιώτη, είχαν αποτέλεσμα να παραδίδονται τα προϊόντα έγκαιρα και με τις προδιαγραφές που έπρεπε να τηρούνται. Αυτό εκτιμήθηκε από τους κρατικούς λειτουργούς και δύο χρόνια αργότερα, του ανέθεσαν μια ακόμη παραγγελία, την κατασκευή σιγαροχάρτου.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki>